

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 3.s.kt.

J.nr.: 2003-12142-72

Sagsbeh.: LCH

Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. L 17 - Spørgsmål 1, som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 29. oktober 2004

Spørgsmål L 17 - Spørgsmål 1:

"Hvordan vurderer ministeren patienter med demens og demenslignende tilstandes muligheder for selv at vurdere, hvorvidt de har brug for en patientrådgiver?"

Svar:

Formålet med lovforslaget er at indføre hjemmel til at anvende personlige alarm- og pejlesystemer for patienter, der lider af demens eller demenslignende tilstande, samt præcisere at der er hjemmel til at anvende særlige dørlåse for denne persongruppe på psykiatriske afdelinger. Disse midler kan efter forslaget anvendes for at forhindre, at en person udsætter sig selv eller andre for risiko for at lide personskade ved at forlade afdelingen.

Det er et grundlæggende princip i psykiatriloven, at anvendelsen af tvang, herunder beskyttelsesforanstaltninger, skal stå i rimeligt forhold til det, som søges opnået ved tvangen, og at mindre indgribende foranstaltninger skal anvendes, såfremt disse er tilstrækkelige.

§ 17 a skal således ses som én mulig foranstaltning blandt de øvrige foranstaltninger i psykiatriloven, navnlig bestemmelserne om beskyttelsesfiksering og aflåsning af afdelingens yderdøre, som også kan være relevant for de patienter, der lider af demens eller lignende tilstande. Med indførelsen af § 17 a er det hensigten, at skabe bedre muligheder for at tilrettelægge behandlingen og plejen m.v. individuelt. Valg af middel træffes således af lægen efter et skøn over, hvad der bedst opfylder beskyttelsesformålet og ud fra en vurdering af, hvad den pågældende patient befinder sig bedst med, herunder hvilken foranstaltning der giver patienten størst udfoldelsesmuligheder og livskvalitet.

Det er sådan, at når der påtænkes at iværksætte anvendelse af personlige alarm- eller pejlesystemer eller særlige dørlåse, skal patienten underrettes herom. Underretningen skal indeholde oplysninger om det nærmere indhold af den påtænkte beskyttelsesforanstaltning, baggrunden for at anvende den og formålet hermed. Patienten skal i forbindelse med underretningen vejledes om adgangen til at få beskikket en patientrådgiver.

Fremsætter patienten i den forbindelse begæring herom, skal beskikkelse finde sted. Beskikkelsen er ikke fakultativ i den forstand, at det tilkommer den vagthavende sygeplejersker eller andre at skønne over, om begæringen er mere eller mindre velbegrunderet. Når en beskikkelse er fremsat af patienten selv, skal beskikkelsen straks

finde sted.

Det er således min opfattelse, at de retssikkerhedsmæssige hensyn i relation til adgangen til patientrådgiverordningen er tilgodeset med det foreliggende lovforslag.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af L 17 - Spørgsmål 2.